

πάθη πολιτικά, ἕκαμην λαβὴν τοὺς λόγους, ὅπου διεσπάρησαν περὶ Ἐπαναστάσεως, καὶ ἔπεισαν τὴν Διοίκησιν διὰ νὰ θανατώσῃ παραλόγως τοὺς σημαντικωτέρους τῆς Πελοποννήσου Ἑλλήνας· ἔθεν, ὡς φίλος καὶ θεοφοβούμενος, τοὺς δίδει τὴν εἰδησιν νὰ παραχωρήσουν, διότι ἀφεύκτως θανατώνονται, ἐὰν ἔμβωσιν εἰς τὴν Τριπολιτζάν· τὰ ὅποια γράμματα ἐνεχείρισαν εἰς ἕνα ἄνθρωπον τους, παραγγέλλοντές τον νὰ τοὺς ἀπαντήσῃ πλησίον εἰς ταῖς Κατζάναις ὡς πεζοδρόμος ἐνδεδυμένος. Καὶ τοῦτο ἐμεθοδεύθησαν, διὰ νὰ ἀποδείξουν εἰς τὴν Διοίκησιν πῦθάνην καὶ εὐλογον τὴν παραχώρησίν τους διὰ τῆς μαρτυρίας δύο Τούρκων, ὅπου τοὺς ἦτον συνοδοιπόροι.

Τῇ θ' λοιπὸν Μαρτίου ἐκίνησαν ὅλοι ὁμοῦ ἐκ τῶν Καλαβρύτων, ἀψάμενοι τῆς διὰ Τριπολιτζάν ὁδοῦ· εἰς δὲ τὸν διωρισμένον τόπον ἀπήντησαν τὸν ἄνθρωπον μὲ τὰ γράμματα, ἐστάθησαν ἐκεῖ, τὰ ἀνέγνωσαν, ἐκοινολόγησαν εἰς ὅλους τοὺς συνοδοιπόρους μὲ ἀγανάκτησιν καὶ λύπην τὰ γραφόμενα, καὶ ἀμέσως ἄλλαξαν τὸν δρόμον, καὶ ὑπῆγαν εἰς ἕν χωρίον λεγόμενον Καρνέσι, καὶ ἐκεῖθεν ἔγραψαν εἰς τοὺς ἐν Τριπολιτζᾷ Ἀγάδες καὶ Προεστῶτας μὲ ἐπιτηδες ταχυδρόμον, ὅτι διευθυνόμενοι διὰ τὰ ἐκεῖ, κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως, ἀπήντησαν καθ' ὁδὸν τὰ εἰρημένα γράμματα, καὶ φοβηθέντες ἐμποδίσθησαν· ἐπαρπονοῦντο δὲ εἰς τοὺς Ἀγάδες, δικτὶ ζητοῦν ἀδίκως νὰ τοὺς βλάψουν, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ τοὺς παρεκάλουν νὰ τοὺς συγχωρήσωσι νὰ μειώσωσι εἰς τὰ ἴδια, καὶ εἶνε ἱκανοὶ οἱ εἰς Τριπολιτζάν νὰ θεωρήσωσι κάθε ὑπόθεσιν. Μετὰ δὲ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ταχυδρόμου ἔμειναν ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην. Τὴν δὲ ἐπιούσαν ἡμέραν μετέβησαν εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς Ἁγίας Λαύρας. Ἐκεῖ συσκεφθέντες ἀπεφάσισαν νὰ μὴ δώσωσιν αἰτίαν τινα, ἀλλὰ νὰ μείνωσι παραμερισμένοι, ἕως οὔ νὰ ἰδῶσι τὰ πράγματα· καὶ εἰ μὲν ἡ Διοίκησις θελήσῃ νὰ βιάσῃ αὐτοὺς ἰδικιτέρως, καὶ νὰ τοὺς κατατρέξῃ μὲ ὅποιονδήποτε τρόπον, νὰ ἐξέλθωσι τῆς Πελοποννήσου, καὶ νὰ παρατηρήσωσιν τὸν καιρὸν καὶ τὰς περιστάσεις, διὰ

